

CZYTANIE (czyta lektor)

[Z Listu św. Pawła Apostoła do Galatów 4, 4-5]

Gdy nadeszła pełnia czasu, zesłał Bóg Syna swego, zrodzonego z niewiasty, zrodzonego pod Prawem, aby wykupił tych, którzy podlegali Prawu, abyśmy mogli otrzymać przybrane synostwo.

[RESPONSORIUM KRÓTKIE opuszcza się]

PIEŚŃ MARYI (śpiewa na zmianę chór męski i kobiecy)

[Wanielijo podług świętego Łukasza 1, 46-55]

✠ Wielbi dusza moja Pana, *

i mo uciecha duch mōj w Bogu, Zbawicielu mojim.

Bo wejzdrzoł na unizynie swojij sużebnicy. *

I ôdtōnd błogosławić mie bydōm wszystkie pokolynia.

Bo fest sroge rzeczy mi zrobiōł, *

ftory możny je, i świynte miano Jego.

A miłosyrdzie Jego ze pokolynio na pokolynie, *

dlo tych, ftorzi sie Go lynkajōm.

Ôn pokozoł moc ramiyniym swojim *

i rozproszōł prōznych we myślach ich serca.

Ściepnoł władcōw ze trōnu *

i wywyższōł pokornych.

Godnych napolniōł dobrami, *

a bogoczy z niczym ôdprawiōł.

Przijōn Izraela, sugi swojigo, *

kedy sie spōmniōł na miłosyrdzie swoje.

Kej godoł do ôjcōw naszych, *

Abrahamowi i potōmkōm jego na wieki.

Chwoła Ôjcu i Synowi, *

i Duchowi Świyntymu,

jako boła z poczōntku, teraz i zowdy, *

i na wieki wiekōw. Amyn.

PROŚBY (prowadzi kapłan, wszyscy powtarzają refren)

Refren: Niech Pełna Łaski wstawia się za nami.

OJCZE NASZ, MODLITWA I BŁOGOSŁAWIEŃSTWO

ŚLŌNSKI NIYSZPŌR – WILKOWYJE, 01.08.2026

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Już po raz ósmy – a trzeci w uroczystość odpustową – możemy odprawić „Ślōnski niyszpōr”. Wdzięczny jestem kolejnym pasterzom naszej diecezji – wpierr arcybiskupowi Adrianowi Galbasowi, a teraz arcybiskupowi Andrzejowi Przybylskiemu – za zaufanie i wyrażenie zgody na to wciąż wyjątkowe nabożeństwo.

Przekład Gabriela Tobora po korekcie prof. Henryka Jaroszewicza już znamy. Ale zainteresowanym regionem proponuję dziś także kilka książek: „Gōrnoślōnski ślabikōrz”, „Jak pisać po ślōnsku” i „Zasady pisowni języka śląskiego”. Jest też duża mapa ścienna współczesnego Gōrnego Śląska. Niech służą poznawaniu śląskiego dziedzictwa.

Szczynś Boże!

Kilka uwag do wymowy w tekstach śląskich:

➤ *ō* – tzw. „o pochylone” czyli głoska pomiędzy „o” a „u”

➤ *ô* – tzw. „o inicjalne” czyli głoska wymawiana jako „uo” („ło”)

➤ *ã, õ, ǫ* zostały tu zastąpione przez „a” i „o”, gdyż użyto normy wzorcowej (litery te są używane w tekstach oficjalnych ze względu na lokalne warianty wymowy – zapis taki jest więc w przekładzie)

ROZPOCZĘCIE

K.: ✠ Boże, wejrzyj ku wspomżeniu memu,

W.: Panie, pośpiesz ku ratunkowi memu.

K.: Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świytemu.

W: Jak była na początku, teraz i zawsze, * i na wieki wiekōw. Amen. Alleluja.

HYMN (śpiewają wszyscy)

1. Witaj, Gwiazdo morza, * Wielka Matko Boga, * Panno zawsze czysta, * Bramo niebios błoga.

2. Ty, coś Gabriela * Słowem przywitana, * Utwierdź nas w pokoju, * Odmień Ewy miano.

3. Winnych wyzwól z więzów, * Ślepym powróć blaski. * Oddal nasze nędze, * Uproś wszelkie łaski.

4. Okaż, żeś jest Matką, * Wzrusz modłami swymi * Tego, co Twym Synem * Zechciał być na ziemi.
5. O Dziewico sławna * I pokory wzorze, * Wyzwolonym z winy * Daj nam żyć w pokorze.
6. Daj wieść życie czyste, * Drogę ściel bezpieczną, * Widzieć daj Jezusa, * Mieć w Nim radość wieczną.
7. Bogu Ojcu chwała, * Chrystusowi pienie, * Obu z Duchem Świętym * Jedno uwielbienie. Amen.

PSALMODIA (śpiewa na zmianę chór męski i kobiecy)

Psalm 122 (121), 1-9

Uciecha mōm z tego co mi pedzieli: *

Pōdymy do świōntynie Pana!

Stoły nogi nasze *

na placach twojich, Jeruzalym!

Jeruzalym, ftore żeś postawiōne jako miasto *

gynsto zabudowane!

Bo tam wstympowały pokolynia Pańske: *

podug prawa Izraela, coby chwolić miano Pana.

Bo tam stoły trōny sōndowe, *

trōny dlo familije Dawidowyj.

Proście ô pokōj dlo Jeruzalym, *

a bogactwo niych bydzie dlo tych, ftorzi Ci przajōm!

Niych bydzie pokōj we murach twojich *

i bezpieczeństwo we twojich pałacach!

Skiż bracikōw mojih i bliźnich mojih *

rzykoł zech ô pokōj dlo cia;

bez wzglōnd na dōm Pana, Boga naszego, *

byda rzykoł ô dobro dlo ciebie.

Chwoła Ôjcu i Synowi, *

i Duchowi Świyntymu,

jako boła z poczōntku, teroz i zowdy, *

i na wieki wiekōw. Amyn.

Psalm 127 (126), 1-5

Kejby Pōn niy postawiōł chałpy, *

na darymno by robiyli, ci ftorzi jōm murowali;

kej Pōn niy bydzie dowoł pozōr na miasta, *

na darymno patrzy tyn, ftory je wachuje.

Darymne je wstawać przed słońcem *

i wysiadawać do ómoka;

dlo vos ftorzi jodocie chlyb ciynżko zarobiōny! *

Tela Ôn dowo i na spaniu, tym, ftorym przaje.

Synki sōm darym ôd Pana, *

a geltag – ôwoc żywota.

Jako strzały w rynkach wojoka, *

tak synki za modu zrodzyni.

Błogosławiōny czowiek, *

ftory napoñniōł nimi swōj kołczan!

Niy bydzie miōł gańby, kej bydzie godoł *

ze wrogami swojimi we ajnfarcie.

Chwoła Ôjcu i Synowi, *

i Duchowi Świyntymu,

jako boła z poczōntku, teroz i zowdy, *

i na wieki wiekōw. Amyn.

Psalm 147, 12-20 (147 B)

Chwol, Jeruzalym, Pana, *

chwol, Syjōnie, Boga twojigo!

Ugrōntowoł zōmki bram twojich, *

pobłogosławiōł synkōm twojim w Ciebie!

Ôn doł pokōj granicōm twojim *

i dowo ci nojgryfniysze zboże.

Ôn wypuszczō słowo swoje na ziymia, *

fest warto leci godka ôd Niego.

Ôn dowo śniyg jako wełna, *

a mgła rozciepuje jako hasie.

Spuszczō lōd swōj jako bergi; *

fto sie ôstoji przed zimnym ôd Niego?

Pośle słowo swoje a je roztopi, *

wieje wiater jego, a rozpuszczōm sie wody.

Ôn posyło słowo swoje Jakubowi, *

prawo i przikozania swoje Izraelowi.

Niy uczynił tak żodnyj nacyji, *

i niy pokozoł im przikozañ swojich.

Chwoła Ôjcu i Synowi, *

i Duchowi Świyntymu,

jako boła z poczōntku, teroz i zowdy, *

i na wieki wiekōw. Amyn.